

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacri sacerdotij defensio co[n]tra Lutheru[m]

Fisher, John

Coloniæ, 1525

VD16 F 1240

XXXVII Testatur equide[m] Egesippus, Aniceti te[m]poribus, quem a Petro numerat undecimu[m], ecclesia[m] perma[n]sisse uirgine[m].

urn:nbn:de:hbz:466:1-30878

CONGRESSVS TERTIVS

Cernis ergo lector quod nihil profecerit hoc impetu Lutherus, quum nondum ostenderit uerbi ministerium singulis ex æquo conuenire christianis, sed neque unquam poterit. Quonia si, quod Lutherus conatur, nullum esset in ecclesia ministerium, quod non in singulos tam uiros quam mulieres ex pari competeret, non exemisset Petrus mulieres in cooptatione Matthiae, neque Paulus eadem in ecclesiis loqui toties uetuisset. Sed hac arte, muliercularum gratiam conciliare sibi studuit.

I. Petri. 5 Adde, quod Petrus non solos eos qui presbyteri constituti fuissent, admonuisset, ut gregem pascerent, sed indiscriminatim id christianos omnes in communi fuisset adhortatus. Paulus etiam quum & ipse Mileti presbyteros ab Epheso conuocasset, non dixisset eis peculiariter. Attendite uobis & cuncto gregi, in quo uos spiritus sanctus posuit episcopos, ad regendum ecclesiam dei, quam acquisiuit sanguine suo. Si spiritus sanctus presbyteris commiserit ecclesiam regendam, palam est & eos ministerium quoddam habere, quod non est gregi cum eis commune. Neque unquam spiritus, inter illos & gregem fecisset discrimen, si non aliquo ministerio fungerent in gregem, quod gregi uicissim in illos fungi non liceret.

Acto. 20 Adiciamus & istud, quod quum illius temporis presbyteri, quum per homines manibus impositis ordinarentur, fuissent nihilominus a spiritu sancto constituti, quemadmodum & Paulus hic asseuerat ob regendam ecclesiam, non est dubium, quin ea, quae concorditer ecclesiis illi tradiderunt, a spiritu sancto fuisse profecta. Neque enim credibile est tam celeriter post ipsius spiritus dilapsum, ullum dogma peruersum ab omnibus ecclesiis fuisse receptum.

XXXVII ¶ Testatur equidem Egesippus, Aniceti temporibus, quem a Petro numerat undecimum, ecclesiam permansisse uirginem. Cuius uerba si quis forte desideret, subiungam. Usque ad illa tempora (inquit) uirgo munda & immaculata permanit ecclesia, corruptoribus ueritatis & diuini uerbi temeratoribus, aut nusquam omnino extantibus, aut etiam, si qui forte fuerant, in occultis & abditis hiatibus terrae dilitescentibus. Ecce lector nondum penetrauit in ecclesiam publicus quispiam ueritatis corruptor & diuini uerbi temerator.

Quod diu male-
rit ecclesia in-
contaminata.

Simile quiddā & Irenæus, qui Policarpū Iohannis apostoli discipulum audiuit, de Sotheris Aniceti successoris tempore scribit, Aniceto (inquit) successit Sother, qui nunc duodecimo loco ab aplis episcopatus sortē obtinet, & easdē quas apostoli tradiderunt prædicationes diuinæ fidei, integras illibatasq; custodit. At quorsum ista? Nimirum ut intelligamus, illud syncærum incorruptumq; fuisse dogma, quod ab eius temporis scriptoribus unanimiter fuisse traditum. Quum igitur orthodoxi cuncti, qui temporibus ipsis, quicquā scripserant palam testentur, presbyteros uere fuisse sacerdotes, ministeriūq; peculiare super gregem habuisse, quis dubitabit quin istud solidum & ueracissimum dogma sit. Sed age iam istud ostendamus.

Presbyteri habuerunt ministeriū singulare

¶ Cōplures utiq; scriptores, tū græcos, tū latinos recensimus, nūc solū pontifices memorabimus, qui Petro successerunt. De Clemēte supra diximus. Successit autē huic Anacle-
tus, in cuius decretis ita tradit. Porro et Hierosolymitarū primus archiepūs B. Iacobus, qui iustus dicebat, & secundū carnem, domini nuncupatus est frater, a Petro, Iacobo, & Ioanne apostolis est ordinatus, successoribus uidelicet dantibus formā eorū, ut minus q̄ a tribus ep̄is, reliquis omnibus assensum præbentibus, nullatenus ep̄us ordinet, & cōmuni uoto ordinatio celebret. Reliqui uero sacerdotes a proprio ordinent ep̄o, ita, ut ciues & alij sacerdotes assensum præbeant & ieiunantes ordinationē celebrēt. Similiter & diaconi ordinent. Cæterorū autē graduū distributio, triū ueraciū testium, ep̄i scilicet probatiōe sufficere potest. Et rursus in eisdē. Sacerdotū fratres ordo bipartitus est. Et sicut dominus illū cōstituit, a nullo debet perturbari. Scitis autē a domino apostolos esse electos, & cōstitutos, & postea per diuersas prouincias ad prædicandū dispersos. Cū uero messis cœpisset crescere, uidēs paucos esse operarios ad eorū adiuuentū septuaginta eligi præcepit discipulos. Ep̄i uero duodecim apostolorū. Presbyteri q̄q; septuaginta discipulorū locum tenent. Hæc Anacletus.

XXXVIII

Iacobus iustus archiep̄s Hierosoly.

Episcoporum ordinatio.

Post hūc successit Euaristus, in cuius decretis ita legitur. Vnū nos fratres sentire oportet, & agere, ut sicut legimus, in